

- tytułem żądania ewentualnego, uchylenie lub obniżenie na podstawie art. 261 TFUE pozostałej kwoty nałożonej na wnoszącego odwołanie grzywny w ramach wykonywania przysługującego Trybunałowi nieograniczonego prawa orzekania z uwagi na obiektywne uchybienia w uzasadnieniu i w argumentacji zaskarżonego wyroku oraz
- obciążenie Komisji całością kosztów poniesionych przez wnoszącego odwołanie, w tym kosztami poniesionymi przez niego w postępowaniu przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi sześć zarzutów.

W pierwszym zarzucie odwołania wnoszący je podnosi, że Sąd błędnie uznał kompetencję Unii w zakresie zachowań dotyczących lotów przychodzących, to znaczy usług lotniczego przewozu towarów z państw trzecich do EOG.

W drugim zarzucie odwołania wnoszący je podnosi, że Sąd błędnie zakwalifikował przedstawiony przez wnoszącego odwołanie argument dotyczący tak zwanego „przymusu państwowego” i nie zastosował go właściwie oraz nie uwzględnił w należyty sposób zasad kurtuazji międzynarodowej i nieingerencji w sprawy suwerennego państwa trzeciego.

W trzecim zarzucie odwołania wnoszący je podnosi, że Sąd nie rozpatrzył wszystkich przedstawionych przez wnoszącego odwołanie argumentów, gdy postanowił stwierdzić częściową nieważność decyzji w zakresie, w jakim dotyczy ona naruszeń ze względu na ich przedawnienie.

W czwartym zarzucie odwołania wnoszący je podnosi, że Sąd nie przedstawił odpowiedniego uzasadnienia wyciągniętego przez siebie wniosku, iż wnoszący odwołanie uczestniczył w rozpatrywanym jednolitym i ciągłym naruszeniu oraz naruszył zasadę równego traktowania.

W piątym zarzucie odwołania wnoszący je podnosi, że Sąd przyjął błędne podejście co do dowodów, które nie dotyczą bezpośrednio naruszeń obecnie przypisywanych wnoszącemu odwołanie i nie posłużył się przekonującymi argumentami w odniesieniu do wszystkich dowodów w zakresie, w jakim orzekł on, że wnoszący odwołanie uczestniczył w jednolitym i ciągłym naruszeniu.

W szóstym zarzucie odwołania wnoszący je podnosi, że Sąd naruszył prawo poprzez stwierdzenie, iż odmowa zapłaty prowizji przez wnoszącego odwołanie stanowiła naruszenie art. 101 TFUE lub wchodziła w zakres jednolitego i ciągłego naruszenia.

Skarga wniesiona w dniu 9 czerwca 2022 r.– Komisja Europejska/Królestwo Hiszpanii

(Sprawa C-384/22)

(2022/C 303/35)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Tricot i E. Sanfrutos Cano, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że Królestwo Hiszpanii, nie przyjmując do dnia 6 lutego 2018 r. wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu pełnego zastosowania się do dyrektywy Rady 2013/59/Euratom z dnia 5 grudnia 2013 r. ustanawiającej podstawowe normy bezpieczeństwa w celu ochrony przed zagrożeniami wynikającymi z narażenia na działanie promieniowania jonizującego oraz uchylająca dyrektywy 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom i 2003/122/Euratom⁽¹⁾, a w każdym wypadku nie zawiadamiając o tym Komisji, uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 106 tej dyrektywy.
- obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z art. 106 dyrektywy 2013/59/Euratom państwa członkowskie miały wprowadzić w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania tej dyrektywy najpóźniej do dnia 6 lutego 2018 r., a także przekazać Komisji teksty przyjętych przepisów prawa krajowego.

Z uwagi na to, że Królestwo Hiszpanii nie wprowadziło dotychczas do ustawodawstwa hiszpańskiego wszystkich przepisów dyrektywy 2013/59/Euratom, jak wymaga tego art. 106 tego aktu, a w każdym wypadku nie przekazało Komisji treści tych przepisów, w dniu 9 lutego 2022 r. Komisja, działając na podstawie art. 258 akapit drugi TFUE, zdecydowała, że Królestwo Hiszpanii nie wywiązało się ze zobowiązań, które na nim ciążyą na mocy art. 106 dyrektywy 2013/59/Euratom.

(¹) Dz.U. 2014, L 13, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 30 marca 2022 r. w sprawie T-325/17, Koninklijke Luchtvaart Maatschappij/Komisja, wniesione w dniu 13 czerwca 2022 r. przez Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

(Sprawa C-385/22 P)

(2022/C 303/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV (przedstawiciele: R. Wesseling i F. Brouwer, advocaten)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim Sąd orzekł, że Komisja ma kompetencję do stosowania art. 101 TFUE i art. 53 Porozumienia EOG do usług lotniczego przewozu towarów w ramach połączeń przychodzących na trasach EOG–państwa trzecie; oraz
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2017) 1742 final z dnia 17 marca 2017 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE, art. 53 Porozumienia EOG oraz art. 8 Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego (sprawa AT.39258 – Lotniczy przewóz towarów) (zwanej dalej „decyzją”); lub
- tytułem ewentualnym, częściowe stwierdzenie nieważności spornej decyzji w zakresie, w jakim Komisja uznała w niej, że wnoszący odwołanie naruszył art. 101 TFUE i art. 53 Porozumienia EOG w odniesieniu do usług lotniczego przewozu towarów w ramach połączeń przychodzących na trasach EOG–państwa trzecie; oraz
- w każdym razie obciążenie Komisji kosztami w całości, w tym kosztami poniesionymi przez wnoszącego odwołanie w postępowaniu przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący je podnosi następujący zarzut.

Sąd naruszył prawo i uchybił spoczywającemu na nim obowiązkowi uzasadnienia poprzez stwierdzenie, że usługi przewozu towarów w ramach połączeń przychodzących są objęte zakresem art. 101 TFUE i art. 53 Porozumienia EOG.

Część pierwsza zarzutu: Sąd uchybił spoczywającemu na nim obowiązkowi uzasadnienia, naruszył prawo i art. 101 TFUE poprzez stwierdzenie, że usługi przewozu towarów w ramach połączeń przychodzących wywołały istotne skutki w EOG.